De ce e credinţa tâlharului de pe cruce, cea mai mare ?

Luca 23:32-43

În Sfânta Scriptură sunt menţionate 2 persoane a căror credinţă este lăudată ca fiind mare :
-Matei 8.10 (un sutaş al cărui rob era bolnav) şi Matei 15.28 (o femeie canaaneancă).

<u>Tăria tâlharului</u>.Acest tâlhar sfidează opinia publică prin faptul că atunci când cei mai mulţi erau împotriva Lui Isus, el era pentru El. Tâlharule, nu ai avut vreme să vii la Isus când se putea, când erai pe picioare şi vii acum?! Nu se poate aşa ceva zic oamenii. Dar tâlharului nu-i păsa de ceilalţi, el îşi menţinea părerea lui. Mă gândesc cum zice Domnul ucenicilor, în Luca 22.28 ''voi sunteţi aceia care aţi rămas necontenit cu Mine în încercările Mele'',dar la cruce erau prezente de partea Lui doar nişte femei şi nişte cunoscuţi.Tatăl îL părăsise, dar Domnul şi-a făcut un prieten, un tâlhar.Cine se aseamănă se adună,nu? 2Cor.5.21

Ce mai este interesant în text, este că lumea batjocoreşte pe Isus , şi nu pe tâlhari aşa cum s-ar fi cuvenit.Vedem că lumea nu batjocoreşte ce este al ei. Nu ai să vezi prea des că cineva râde de o persoană care trăieşte în imoralitate, de o fată care se îmbracă mai mult dezbrăcată, ci lumea va râde de tine şi de mine că suntem pocăiţi. La şcoală la voi cum este copii, la fel ? Biblia spune:''nu vă miraţi fraţilor dacă vă batjocoreşte lumea''.1 Ioan 3.13. Lumea va iubi ce este al ei. Pe tine te iubeşte lumea? Ce iubeşte la tine?
Oamenii (mulţimile) sunt ca oile, se iau unii după alţii. Priviţi cu atenţie ce spun fruntaşii în v.35, ce repetă ostaşii în v.37, şi ce reproduce unul din tâlhari în v.39 ?? Aceleaşi cuvinte ! Fraţilor, zilnic ne este lovită credinţa. Este greu să reziști suvoaielor de necredinţă prin care suntem bombardaţi, loviţi, intoxicaţi de Tv.de net,de mass media, de oameni.
Psalm 42.3''cu lacrimi mă hrănesc zi şi noapte,când mi se zice:''unde este Dumnezeul tău?''
Tâlharul a fost tare, deşi toată lumea era împotrivă. Exod 23.2 (nu te lua după mulţime).

Opinia publică spulberă credinţa unora! Petru cade sub presiunea unora din mulţime, cineva vine la Domnul şi-L întreabă dacă sunt mulţi pe calea mântuirii, că ar vrea şi el să se ducă, iar dacă sunt puţini, nu va merge. Cei 70 Te-au părăsit, din 12 unul Te-a vândut, iar din cei 11 nu prea ai mulţi de partea Ta, ba mai mult şi Tatăl Tău Te-a părăsit. Cum să merg eu după Tine, ce-mi mai oferi? Zice aşa tâlharul? Nu !

Lecţia tâlharului: indiferent ce ar spune mulţimea, tu rămâi lângă Isus – lecţia credinţei biruitoare.

Cum de a căpătat acest biet tâlhar o credinţă atât de mare? Tâlharul este uimit de ceea ce vede,şi aude:

-*eliberarea lui Baraba un eveniment ciudat*. Niciodată nu se auzise aşa ceva, ca un criminal periculos să fie eliberat şi un Sfânt să fie condamnat în locul aceluia.

-*rugăciunea Lui Isus*. Tâlharul ştia ce înseamnă să prinzi pe cineva şi să-l tâlhăreşti. Nimeni nu se ruga pentru el când el îi prăda, dar acest Om??? Cineva spunea să nu ne temem de un om care se roagă! Data trecută spuneam că un om care se roagă, nu trebuie să se teamă(când vorbeam de Zaharia). Fapte 9.11.**Pe om îl cunoşti după rugăciunile sale**. Luca 23.34''Tată iartă-i că nu ştiu ce fac''.Ştefan:''Doamne nu le ţine în seamă păcatul acesta'' – iar din acea rugăciune deosebită se pocăieşte un alt tâlhar – Saul din Tars.

Ce ciudat se rugase acest Om? Ce ciudat era!

-*cuvintele de batjocură*.Tâlharul acesta batjocorise şi el la început. Matei 27.44 şi Marcu 15.32, dar ceva s-a întâmplat cu el de şi-a schimbat atitudinea. El ia adevărul din cuvintele de batjocură. Este o maximă cred, care spune că marile adevăruri se spun în glumă, sau în batjocură. Luca 23.38 – o Biblie în miniatură numai bună ca să-l lumineze pe un tâlhar, scrisă în greceşte=lb. filozofilor, latineşte=lb.puterii militare, evreieşte=lb.evreilor prezenţi. Scopul scrierii era să batjocorească, şi priviţi că pe cei răi i-a deranjat acest lucru. De ce? Pentru că deşi scrisă în batjocură acea tăbliţă, putea întoarce pe cineva la Dumnezeu, iar ei nu voiau asta.''Acesta este Împăratul Iudeilor''!
Fraţilor, tâlharul s-a pocăit la un aşa mesaj, scurt, scris în batjocură. Noi avem astăzi atâtea cărţi în bilbiotecă, şi tot nepocăiţi suntem. De aceea este o credinţă mai mare decât a sutaşului şi a acelei femei. Petru a mers pe ape dar la cuvântul Lui Isus, însă el s-a pocăit la un mesaj scris în batjocură. De aceea tâlharul va fi judecătorul multora, martorul celor ce stau confortabil în fotoliu, sau pe scaun, sătui dar nepăsători. Tâlharul nu are nevoie de mult cuvânt, sau de explicaţii, ci îi sunt suficiente câteva cuvinte.

Moscova şi fericirile Bibliei: încercarea de batjocorire a Cuvântului Domnului ! Ce putere are Cuvântul Domnului.

Credinţa se hrăneşte cu ajutorul cuvintelor simple şi a exemplelor.

Înfruntarea: un tâlhar îl înfruntă pe celălalt. Adevărata credinţă stă în capacitatea de a dobândi o stare de luciditate de a se recunoaşte pe sine. Nu cred că la judecata romanilor, acest tâlhar şi-a recunoscut faptele, dar aici spune:'' nu îţi recunoşti faptele pentru *că nu te temi de Dumnezeu*'' – ,''pentru noi amândoi este drept, dar Omul acesta n-a făcut nici un rău. Este foarte greu să îţi recunoşti fapta, Petru a ieşit afară după ce Domnul L-a privit în ochi, şi a plâns cu amar.

Recunoaşterea: tâlharul nu învinuieşte pe nimeni, nu aruncă vina pe alţii. El nu se scuză că a dat în cap la cineva că-i mureau copiii de foame acasă, sau că era gol, sau că societatea este o societate coruptă, nu. El spune :''pentru noi este drept''.

Credinţa. Dar omule, te-ai pocăit tu, dar te poate ajuta pe tine un Christos singur, bătut, plin de sânge şi neajutorat? Tâlharul a văzut în viitor, a văzut dincolo de neputinţa aparentă, a văzut un Dumnzeu puternic. Un Domn care are o Împărăţie ce va să vină. În Isaia 6 se arată Domnul în slavă şi acel om cade la pamânt, dar aici? De aia este mare credinţa tâlharului. Credinţa depune mărturie despre Isus. Tâl harul nu l-a negat pe Isus,nu a tăcut, la fel ca Isaia 53 spune ''nu a făcut păcat''. Ce efort a făcut tâlharul ca să poată vorbi.Dacă tot facem efort să vorbim, măcar să vorbim spre bine.

O prietenie ruptă, şi o prietenie nouă. Împrieteneşte-te dar cu Dumnezeu şi vei avea pace: Iov 22.21. Se spune că tâlharii nu renunţă la tovarăşii lor, dar acest tâlhar după ce a stat de vorbă cu tovarăşul lui şi l-a mustrat, vâzând că acesta continuă în starea lui, se separă de el şi se alătură Lui Isus. Nu mai era nimic de făcut pentru el.

Concluzia:

Nevinovăţia Lui Isus, sursa mântuirii noastre. Marele pedagog de azi a fost un tâlhar. El ne-a învăţat lecţia credinţei de pe o cruce, şi ne-a dovedit că se poate. De atunci încoace se vede că propovăduirea crucii ne este lăsată în seama noastră.
Psalmul 25 este o rugăciune frumoasă.

Neemia 5.19– adu-ţi aminte de mine Doamne spre bine.
Când suntem îndemnaţi să ne pocăim,mâine? Nu,ci astăzi.De asemenea,astăzi dacă te întorci la Dumnezeu,tot astăzi vei fi cu El în Paradis.Amin!